

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

۱. م. شیرى
۱۳ سپتمبر ۲۰۲۰

در باب تفاهمنامه ستراتیژیک بین ایران و چین

پس از آن که دولت ملا حسن روحانی پیش‌نویس قرارداد همکاری ستراتیژیک ۲۵ ساله بین ایران و چین را بعد از پنج سال تأخیر در تاریخ دوم تیر ماه [سرطان] سال جاری تصویب نمود، دامنه بحث‌ها و اظهار نظرات پیرامون آن در شبکه‌های به اصطلاح اجتماعی و رسانه‌ها وسعت کم سابقه‌ای گرفت. به طوری که در جریان عقد هیچ یک از معاهدات بین ایران و دیگر کشورها، حتی در روند منجر به عقد قرارداد بدفترجام موسوم به "برجام"، که بعد از امضای آن دولت بی‌تدبیر و بی‌کلید و ناامیدکننده بنفش (رنگ تحول‌یافته انقلاب سبز سال ۱۳۸۸) هواداران سیاست‌های نئولیبرالی را به رقص و پایکوبی در کوچه و خیابان‌ها تشویق کرد، تا این حد از فضا سازی و هیاهو و جنجال مشاهده نشد. البته، نمی‌توان نقش و تأثیر ناتوی رسانه‌ای، از جمله، پترولیوم اکونومیست انگلیس و تبلیغات گسترده مخالفان استقلال، تمامیت ارضی و امنیت ایران را در تشویش افکار و انحراف اذهان عمومی و ایجاد فضای جنجالی پیرامون تفاهمنامه بین ایران و چین نادیده گرفت.

در چنین فضائی، عمده موضع‌گیری‌ها در مورد حصول احتمالی توافق بین ایران و چین در مجموع بر اساس حب و بغض، پیشداوری‌ها و ذهنیت‌های پیشین اعلام می‌گردد. تا جایی که مخالفان امضای قرارداد، بدون ارائه هیچ سند و مدرکی، بدون هیچ دلیل و منطقی عزم چین و ایران برای همکاری ستراتیژیک را استعماری، ایران‌فروشی و در بهترین حالت، عدول جمهوری اسلامی ایران از سیاست "نه شرقی نه غربی" قرائت نموده، آن را معاهده "ترکمن چای جدید" قلمداد کردند. حتی تارنمای پترولیوم اکونومیست انگلیس مدعی شد که در سفر وزیر خارجه ایران به چین در ماه مرداد [اسد]، بندهای غیرعلنی شامل تخفیف و امتیازهای بسیاری در زمینه سرمایه‌گذاری چین در صنایع نفت و گاز ایران به آن اضافه کرده‌اند. این در حالی است که هنوز نه همچو قراردادی از سوی مقامات ذیصلاح دو کشور امضاء شده و نه روند قانونی تصویب خود را طی کرده است. با این حال، رویکرد مخالفان همکاری ایران و چین را می‌توان غیرسیاسی و اساساً یک نوع عقده‌گشائی تلقی کرد.

لازم به یادآوری است که پیش‌نویس قرارداد مورد بحث در بهمن ماه [دلو] سال ۱۳۹۴، در جریان سفر شی جین پینگ - رئیس جمهور چین به ایران و دیدار وی با آیت‌الله خامنه‌ای تهیه شده بود. اما حیرت‌آور است که دولت بنفش ملا حسن به

دلایلی) (محتماً بر اساس دلبستگی به صدقه غرب، به ویژه، امریکا) تأیید و تصویب آن را تا تیر ماه [سرطان] سال جاری به تعویق انداخت.

اما آنچه که به چین مربوط می‌شود، لازم به ذکر است که این کشور بعد از تأسیس بانک سرمایه‌گذاری آسیا و تلاش برای اجرای طرح جهانی یک کمربند یک جاده، با بیش از ۱۴۰ کشور، از جمله با همه کشورهای اروپایی قرارداد امضاء کرده، سرمایه‌گذاری نموده یا در حال سرمایه‌گذاری است.

سرمایه‌گذاری چین در تمامی کشورها شامل حوزه‌های مانند ایجاد زیرساخت‌ها، از جمله راه‌های مواصلاتی آبی و خاکی (ساخت بندرگاه‌ها، راه‌آهن، جاده، پل)، توسعه معادن انرژی، صنایع تولیدی، کشاورزی، دامداری، شیلات و ماهی‌گیری، احداث نیروگاه‌های برق گازی، هسته‌ای، خورشیدی، استفاده از علم و فن‌آوری پیشرفته روز در تمامی عرصه‌ها، مبادلات تجاری بر پایه ارزهای ملی و سایر عرصه‌های مهم توسعه اجتماعی-اقتصادی بوده و به یقین که با ایران نیز چنین خواهد بود.

قراردادهای فی‌مابین چین و سایر کشورها همواره بر پایه اصل برد-برد استوار بوده است. اگر کسی تصور کند که چین بزرگ به یکباره بیش از ۱۴۰ کشور جهان را به مستعمره خود تبدیل کرده یا در صدد تبدیل کردن آنهاست، در این صورت باید به هوش و ذکاوت و توانائی مدیریت رهبران چین صد آفرین بگوید.

اضافه بر آنچه گفته شد، لازم است مقامات ذیصلاح ایران هنگام عقد قراردادها با دیگر کشورها، خواه با کشورهای امپریالیستی امریکا و اروپا، خواه در روند امضای قرارداد همکاری ستراتیژیک با چین بزرگ، علاوه بر ماهیت و مواضع و موقعیت سیاسی-تاریخی کشورها و تثبیت مواد متضمن منافع ملی در آنها، باید ویژگی‌های ملی، تفاوت‌های فرهنگی و آداب و سنن تاریخی طرف قرارداد را مورد توجه و دقت کافی قرار دهند.

در اینجا به عنوان مثال برخی تفاوت‌های چین با ایالات متحده امریکا را فهرستوار برمی‌شمایم:

- ۱- چین هرگز کشور ما را تحریم و محاصره اقتصادی نکرده؛
- ۲- چین هیچ‌گاه کشور ما را به جنگ و بمباران تهدید نکرده؛
- ۳- چین برای ایجاد آشوب و هرج و مرج در هیچ کشوری تلاش نکرده؛
- ۴- چین هرگز هیچ سازمان و گروه و دسته تروریستی در هیچ کشور جهان تشکیل نداده، تربیت و تسلیح و پشتیبانی نکرده؛
- ۵- چین هیچ‌گاه هیچ کودتائی ضددولتی در هیچ کشوری انجام نداده؛
- ۶- چین خلاف امریکا بیش از ۹۶۰ پایگاه نظامی در بیش از ۱۵۰ کشور جهان ندارد؛
- ۷- چین خلاف امریکا عضو و فرمانده هیچ پیمان نظامی نیست؛
- ۸- چین هیچ کشوری را، از جمله، ایران ما را مستعمره خود نکرده؛
- ۹- چین هواپیماها و پهبادهای جاسوسی به آسمان کشور ما نفرستاده؛
- ۱۰- چین خلاف امریکا اپوزیسیون خائن هیچ کشوری را تأمین مالی نکرده؛
- ۱۱- چین خلاف امریکا در کشور ما به نفوذ، جاسوسی، ترور و خرابکاری دست نزده؛
- ۱۲- چین خلاف امریکا هرگز ۵۰ هزار مستشار نظامی در مین ما مستقر نکرده؛
- ۱۳- سراسر تاریخ چین خلاف امریکا جنگ و خونریزی، حمله و تصرف سرزمین‌های دیگران نبوده است؛
- ۱۴- چین خلاف امریکا یک کشور و ملت تاریخی است؛

۱۵ - امریکا یک کشور جعلی است که استعمارگران اروپائی با قتل عام و نسل کشی جمعیت بومی آن و اشغال و تصرف عدوانی سرزمین آنها تشکیل داده اند؛

۱۶ - چین با چاپ و صدور اسکناس بی هیچ پشتوانه، ثروتهای ملی کشور ما و هیچ کشور دیگر را به یغما نمی برد؛

۱۷ - چین همراه روسیه با ایران رزمایش نظامی برگزار می نماید، اما امریکا ایران را به حمله نظامی تهدید می کند؛

۱۸ - چین هیچ گزینه ضد ایران روی میز نداشته، اما امریکا طوطی وار تکرار می کند: "همه گزینه ها روی میز است".

۱۹ - چین و همچنین ایران خلاف ایالات متحده امریکا که کشوری تازه تأسیس در اراضی غصبی است، دو مرکز باستانی تمدن بشری هستند؛

۲۰ - امریکا بیش از ۲۰۰ آزمایشگاه بیولوژیک در کشورهای مختلف، از جمله، در تعدادی از جمهوریهای سابق اتحاد شوروی مثل اوکراین، قزاقستان، گرجستان و اغلب کشورهای اروپای شرقی تأسیس کرده و کشورهای زیادی را مورد حمله میکروبی قرار داده است؛

۲۱ - چین خلاف امریکا، حتی یک آزمایشگاه بیولوژیک در خارج از خاک خود دایر نکرده و هیچ میکروبی را روی ملت هیچ کشوری مورد آزمایش قرار نداده است؛

۲۲ - امریکا تقریباً در تمام کشورهای مستعمره خود زندان های مخفی دارد، اما جمهوری خلق چین حتی در داخل خود زندان مخفی ندارد.

۲۳ - چین خلاف امریکا نخستین و آخرین کشور استفاده کننده از سلاح اتمی نبوده؛

۲۴ - چین خلاف امریکا مدام در حال دشمن تراشی و فرافکنی و مداخله در امور دیگر کشورها نبوده، بلکه، همواره منادی صلح و دوستی، همزیستی و همکاری، برادری و برابر حقوقی ملت ها بوده است. و شاید تفاوت های ماهوی باز هم بیشتر.

با این تفاسیل، انعقاد پیمان همکاری ستراتیژیک ۲۵ ساله ایران با چین، به سود منافع ملی و برای توسعه و ترقی کشور ما یک امر حیاتی است.

ا. م. شیری

۲۲ شهریور - سنبله ۱۳۹۹